

ISANO POLJE

Radislav Rudan

Bibina uspavanka

Biba leze, Biba gre,
majejo se ji noge.
Kam bi Biba rada šla,
v tisti kraj, ki nima dna?
Tisti kraj je sanjski svet,
v spanju čez zemljo razpet.
Zlata v njem gugalnica
Bibo ziblje sem ter tja,
peter češe ji lase,
angelci se ji smeje.
Ko pa Biba se zbudi,
kraja tistega več ni.

Kmet, ki je vse vedel

Pravljica. Pripoveduje C. Golar.

Nekoč je živel ubog, pa zviti kmet, ki se je mu je reklo Hrošček. Lepega dne gre pa vzame neki ženski kos platna in ga skrije v slamo, potem pa skoči k nji in ji reče, da je vedež in takoj najde, ako je komu kaj ukradenega.

Ženska ga prosi, naj ji pove, kje je njeno platno.

»Koliko mi daš za to, ako uganem?«

»Vrečo moke in funt masla.«

»Dobro,« reče kmet in dene palec na čelo. Premišljuje in premišljuje, slednjič pa ji pove, kje je platno. Čez nekaj dni pa je bilo nekemu gospodu ukradeno žrebe. Kmet pa ga je sam skrivaj odpeljal in skril v gozdu. Gospod pošlje po kmeta, ki je znal vedeževati, in mu pove, kaj in kako. Kmet začne misliti, poskoči, se zasmeje in reče:

»Gospod, pošljite brž v gozd! Vaš žrebiček je tam in tam, privezan k drevesu.«

Gredo in najdejo žrebička. Gospod pa dá kmetu sto srebrnikov.

Vedežev glas in sloves se razširi po vsej deželi.

Lepega dne pa izgubi graščak svoj poročni prstan. Iščejo in iščejo, pa nikjer ga ne najdejo, zato pošlje graščak po vedeža. Pridejo k njemu, ga posade v kočijo in pripeljejo pred graščaka.

»Ojoj, zdajle mi bo pa slaba predla,« si misli kmet Hrošček.

»Kako naj pa vem, kje je graščakov prstan? In če se graščak razjezi, me gotovo pošlje tja, kjer ni muh.«

»Pozdravljen, boter,« pravi graščak.

»Povej mi, kje je moj prstan! Ako uganeš, te bom bogato poplačal, ako pa ne uganeš, izgubiš glavo.«

Graščak ukaže, naj spravijo kmeta v posebno izbo, kamor ne sme nihče drugi. Sam naj vso noč ugiba, da mu bo zjutraj lahko povedal.